

Warszawa, dnia 3 lipca 2018 r.

Sygn. akt VI Ka 48/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Anna Zawadka

Sędziowie: SO Beata Tymoszów (spr.)

SO Aleksandra Mazurek

protokolant: protokolant sądowy stażysta Katarzyna Pawelec

przy udziale prokuratora Jerzego Kopcia

po rozpoznaniu dnia 3 lipca 2018 r.

sprawy R. K. syna C. i M. ur. (...) w O. skazanego wyrokiem łącznym

na skutek apelacji wniesionej przez skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie

z dnia 6 września 2017 r. sygn. akt III K 385/17

zaskarżony wyrok uchyla i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie

SSO Anna Zawadka SSO Beata Tymoszów SSO Aleksandra Mazurek

Uzasadnienie wyroku Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie w sprawie o sygnaturze VI Ka 48/18

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Jakkolwiek na skutek rozpoznania apelacji skazanego doszło do uchylenia zaskarżonego wyroku,, nie stało się tak ze względu na podzielenie argumentów w niej zawartych lecz na skutek dostrzeżenia przez sąd odwoławczy okoliczności, która musiała być uwzględniona z urzędu.

Oceniając prawidłowość zapadłego wyroku łącznego sąd drugiej instancji bada stan faktyczny, jaki istniał w dacie jego wydania, choćby nie wszystkie jego elementy były znane sądowi meriti, z przyczyn od tego sądu niezależnych. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia z dnia 10 października 2017 r. (sygn. II KK 184/17) w sprawach dotyczących wydania wyroku łącznego sąd odwoławczy oczywiście jest zobowiązany do badania z urzędu, czy w czasie po wydaniu wyroku przez sąd pierwszej instancji nie doszło do zmiany stanu faktycznego na skutek wykonania w całości choćby jednej z kar podlegających łączeniu, a jeżeli taką zmianę stwierdzi, ma obowiązek ją uwzględnić. W takiej sytuacji, stosując normy prawa materialnego, sąd odwoławczy nie może jednak czynić tego wbrew fundamentalnym regułom postępowania, stanowiącym zarazem zasady procesu karnego; jedną z takich podstawowych zasad wyraża zakaz reformationis in peius. Nie powinno więc budzić wątpliwości, że nakaz prawidłowej kontroli odwoławczej obejmuje również sytuacje, gdy już po wydaniu wyroku łącznego ujawniła się okoliczność mogąca mieć istotne znaczenie dla jego kształtu, którą – o ile nie narusza to zakazu ne peius – sąd obowiązany jest uwzględnić z urzędu.

Przypomnieć zatem należy, że Sąd Rejonowy rozstrzygając niniejszą sprawę prawidłowo zastosował przepisy ustawy – Kodeks karny w brzmieniu nadanym po dniu 1 lipca 2015r., a kwestia ta nie budziła zastrzeżeń skarżącego. Skoro tak, to przy wydaniu wyroku łącznego kierował się aktualną treścią art. 85 § 1 k.k., który nakłada na sąd obowiązek orzeczenia kary łącznej w sytuacji, gdy sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu. Z przepis tego jasno wynika, że podlegają łączeniu kary tego samego rodzaju, które podlegają wykonaniu (z zastrzeżeniem § 3 – o czym dalej). W dołączonych na etapie postępowania odwoławczego danych o karalności wskazano, że jeszcze przed wydaniem wyroku łącznego wobec skazanego zapadł – w dniu 31 sierpnia 2017r. – wyrok skazujący na karę roku pozbawienia wolności, wydany w sprawie V K 111/17 przez Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie, który to wyrok w dacie rozpoznania apelacji był prawomocny (k. 263). Zapisy aktualnej opinii o skazanym pozwalają stwierdzić, że R. K. karę tę odbywać będzie od 14 marca 2019r. do 12 marca 2020r. (k. 236v.). Jednocześnie analiza treści dołączonego odpisu wyroku (k. 267 – 268) upoważnia do wniosku, że skazanie to dotyczy przestępstwa popełnionego w dacie, w której nie była odbywana żadna z kar podlegających łączeniu w zaskarżonym wyroku. Zatem, zgodnie z art. 85 § 3 k.k. kara wymierzona w sprawie V K 111/17 Sądu Rejonowego dla Warszawy – Śródmieścia, łączy się z karami opisanymi w punktach: 8, 9, 10, 11 i 12 komparycji skarżonego wyroku. Poglądu tego nie zmienia fakt, że w sprawie o sygnaturze XIV K 710/14 (punkt 9 komparycji wyroku łącznego) R. K. z dniem 27 września 2017r. odbył już karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, zaś w dniu 23 stycznia 2018r. zakończył odbywanie kary 4 miesięcy pozbawienia wolności ze sprawy III K 1200 /14 (punkt 10 wyroku łącznego). W sytuacji bowiem, gdy wyrok łączny został zaskarżony wyłącznie apelacją skazanego, czyli jedynie na jego korzyść, względy natury procesowej, to jest zakaz ne peius mają pierwszeństwo przed regułami prawa karnego materialnego. Inaczej mówiąc, wydając obecnie wyrok łączny Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia (jako właściwy miejscowo) obowiązany będzie uwzględnić wszystkie skazania na kary podlegające łączeniu, które uprzednio połączono węzłem kary łącznej (skazania opisane w punktach 9, 10, 8), choć do daty wydania przez tenże Sąd kary zostały wykonane.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy orzekł jak w części dyspozytywnej.

SSO Beata Tymoszów SSO Aleksandra Mazurek SSO Anna Zawadka